

halaklasi szakszakadása, nem tudja becsülni elemi gondolatokból fakadó nehézségeit megoldani a szocialista világpiacra való csatlakozásból kapcsolt nélkül. Az 1952. évi moszkvai nemzetközi gazdasági értekezlet és az azt követő értekezletek egész sora, a nyugati útlemberek megelégedéssel látogatásai a Szovjetunióban és a népi demokrátiák államokban, részleteiben is feltárták a kelet-nyugati gazdasági kapcsolatok óriási lehetőségeit. Ennek hatására az 1955. évi genfi államközi értekezleten megfogalmazott irányelvek olyan intézkedéseket szorgalmaztak, amelyek „a népek közötti szabad érintkezést és békés kereskedelmet akadályozó sörpökök fokozatos kiküszöbölését és b) az értekező országok és népek szempontjából kölcsönösen előnyös szabad érintkezést megvalósító intézkedéseket”.

A szocialista tábor erejének állandó növekedése, a Szovjetunió világpiacra való csatlakozása a technika és a tudomány területén teljesen kilátástalan tettek a legagresszívabb törekvések körök elszigetelt politikáit. Ennek józan felismerése bátorította a kapitalista világpiacra nehezedő gazdasági igényezéssel, legfontosabb tényezővel a nemzetközi kapcsolatokban az utóbbi években jelentkező viszonylagos enyhülésnek, a békés egymás mellett élés gondolata tényszerűen a kapitalista államok vezetőkörében is.

(Folytatása a 4-ik oldalon)

